

«خب، به پاچینو نقش یک پلیس کهنه کار را داده‌ایم، و این نقش به‌او حضوری فوق‌العاده می‌دهد، یعنی در واقع شخصیتی سخت و انعطاف‌ناپذیر در مرکز فیلم. حالا مسأله این است که چگونه حضور پاچینو را با حضور کسی که به همان اندازه (اما به دلایل کاملاً متفاوت) هنریشه جالبی باشد، به‌توازن برسانیم؟» وقتی اسم رایین مطرح شد من فوراً گفتم که پیشنهاد بسیار خوبی است، البته همیشه احتمال می‌دادم که کسی بگوید: «نه، او کم‌دین است» اما کسی چنین حرفی نزد.

نقش ویلیامز در این فیلم، برایش نوعی نقطه عطف است، این‌طور نیست؟

من اصلاً به وارونه کردن پرسونای کم‌دین او علاقه نداشتیم، این‌که مثلاً تبدیل بشود به نوعی مجرم شیدایی. کاری که من از او خواستم انجام بدهد بازی در نقشی بود که هرگز بازی نکرده بود؛ نقش یک شخصیت عادی و معمولی را. این نقش آدمی آن‌چنان معمولی است که اگر مثلاً در اتوبوس کنارت نشسته باشد حتی برای لحظه‌بی هم توجهات را جلب نمی‌کند. رایین هرگز چنین نقشی را بازی نکرده بود. البته او قبلاً نقش آدم‌های بد را بازی کرده بود، نقش‌های دراماتیک هم بازی کرده بود، اما هرگز نقش آدمی کاملاً معمولی را بازی نکرده بود.

□

Windtalkers

گفت‌وگو با
نیکو لاس کیچ
بازیگر بادگویان

«بادگویان» فیلمی کاملاً از مُد افتاده است. آیا شما خودتان را جان وین می‌دیدید؟

من هرگز، به هیچ وجه، خودم را به شکل جان وین ندیده‌ام. شاید کمی شبیه ریچارد ویدمارک در Halls of Montezuma. من هر وقت بتوانم در اوج صداقت خود باشم شخصاً به‌بهترین نحو نقش‌ام را اجرا می‌کنید. و این اغلب به‌معنای اجرای نقش‌هایی است که دارای نقطه‌ضعف هستند، اما این از نظر من مشکلی ندارد. من خودم بیشتر به اجرای نقش شخصیتی علاقه دارم که به‌نحوی آسیب‌دیده و در تلاش است که بر شرایط ناگوار خود فایق آید، تا اجرای نقش شخصیتی که قهرمان و بی‌ایراد است.

جوآندرز و کاپیتان کورلی هر دو سربازان جنگ جهانی دوم هستند. این دوازده نفر قابل‌مقایسه‌اند؟ این دو شخصیت مثل دو روی یک سکه‌اند. کورلی در واقع اصلاً سرباز نبود، بلکه نوازنده‌بی است که خود را در موقعیت جنگ می‌یابد. او انسانی بسیار دوست‌داشتنی است. جو آن‌چنان تحت تأثیر جنگ خشن شده که تبدیل به آدمی می‌شود که شما لزوماً تمایلی نخواهید داشت که مثلاً با او یک نوشیدنی بخورید. بر روی صورت او جای یک زخم وجود دارد. اما او به‌دلیل از دست دادن هم‌زمان خود دچار یک زخم روحی نیز شده است. او آدمی سرد، دور و نجوش است، و من می‌خواستم ببینم آیا می‌توانم تصویر خشن مردی را نشان بدهم و کاری کنم که تماشاگر در عین حال با او همدلی کند.

دوست دارید این فیلم چه تأثیری بر تماشاگران داشته باشد؟

خب، به‌نظرم این‌که بشود کاری کرد که شخصی که در آستانه چکاندن ماشه‌بی است لحظه‌بی فکر کند، ایده خوبی است، و به‌نظرم بادگویان این کار را انجام می‌دهد.

آیا واقعاً قصد دارید در نسخه دیگری از فیلم The Wicker Man ظاهر شوید؟

بله، این فیلم، عالی است و من هم می‌خواهم در آن بازی کنم. وقتی اولین بار آن را دیدم آن‌چنان مجذوب و شوکه شده بودم که تا دو هفته نمی‌توانستم بخوابم. این فیلم، یکی از معدود فیلم‌هایی است که تأثیر بسیار زیادی بر من داشته. و نیز فیلم They Shoot horses, dont they? [اسب لنگ را خلاص می‌کنند، مگر نه؟]. رنج و زجر انسان‌ها به‌هرصورتی که باشد، مذهبی و غیرمذهبی، برایم بسیار جذاب و اضطراب‌آور است به‌همین دلیل می‌خواهم در این فیلم بازی کنم.

□